

สำนวนเลขที่ 77/202/2552

ประเภทสำนวน คนร้ายกระทำโจรกรรมหรือทรัพย์สินสูญหาย

เรื่อง ศาลปกครองได้พิพากษาให้กรมทางหลวงชดใช้เงินแก่นาย ก. กรณีต้นยางล้มทับบ้านและทรัพย์สิน

สรุปข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2546 เวลาประมาณ 16.55 น. เกิดฝนฟ้าคะนอง ในท้องที่ วัดความเร็วลมบริเวณสถานีอุตุนิยมวิทยา ทิศ 150 ได้ 15 นอต (28 กิโลเมตร/ชั่วโมง) เป็นเหตุให้ ต้นยางนาโค่นล้มทับบ้านของนาย ก. ซึ่งต่อมานาย ก. ฟ้องคดีต่อศาลปกครองและศาลปกครอง ได้พิพากษาให้กรม ก. ผู้ถูกฟ้องคดี ชำระเงินค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน 2,676,034 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7 ต่อปี จนกว่าจะชำระเสร็จ และ ให้คืนค่าธรรมเนียมศาลตามส่วนแห่ง การชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี กรม ก. ได้วางเงินชำระหนี้ตามคำพิพากษาดังกล่าวเป็นเงิน 3,823,063 บาทเป็น เหตุให้หน่วยงานของรัฐได้รับความเสียหาย

ความเห็นของพนักงานสอบสวน -

ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด เห็นว่า
เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมิได้กระทำการโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงไม่ต้องรับผิดชอบ
คำวินิจฉัยสั่งการของผู้แต่งตั้ง เห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด
ประเด็นที่พิจารณา มีผู้ใดต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการหรือไม่ จำนวนเท่าใด
กฎหมายที่พิจารณา พระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดชอบทางแพ่ง ตามสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2546 เวลาประมาณ 10.55 น. ได้เกิดฝนฟ้าคะนอง ลมกระโชกแรง ทำให้ต้นยางพิพาท ซึ่งเป็นไม้เนื้ออ่อนมีอายุกว่า 100 ปี ลำต้นสูงประมาณ 50 เมตร ที่ขึ้นอยู่ในเขตทางหลวงบนไหล่ทาง ล้มทับบ้านของนาย จ. ได้รับความเสียหายทั้งหมด ต่อมานาย จ. ได้ยื่นฟ้องกรม ก. ต่อศาลปกครองชั้นต้น และในท้ายที่สุดศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาให้ กรม ก. ชดใช้เงินจำนวนทั้งสิ้น 3,823,063 บาท ซึ่งแม้ตามคำพิพากษาของศาลจะระบุว่า กรม ก. ในฐานะหน่วยงานมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องดูแล ต้นไม้ที่อยู่ในเขตทางมิให้เป็นอันตรายหรือก่อให้เกิดอันตรายทั้งแก่ผู้ใช้ถนน ตัวถนน รวมถึงบ้านเรือน ราษฎรที่ตั้งอยู่ทั้งสองฝั่งทาง ก็ปรากฏว่าแขวงทางหลวงได้จัดให้มีเจ้าหน้าที่ดูแล บำรุงรักษาต้นยางพิพาท เป็นประจำแล้ว แต่เนื่องจากต้นยางพิพาทอยู่ในโครงการอนุรักษ์ต้นยางสองข้างทางและมีสภาพ ทрудโทรมเป็นโพรงผุ ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของบริเวณผิวดินบริเวณโคนต้นและพื้นที่ ใกล้เคียง ทำให้ระบบรากอ่อนแอไม่สามารถดูดซับธาตุอาหารได้เพียงพอต่อความต้องการ ทำให้อัตราการ เจริญเติบโตลดลง ความสามารถในการต้านทานเชื้อราที่น้อยลง นอกจากนี้บริเวณโคนต้นยังเป็นพื้นที่ที่

และเผ่าชยะ วางสิ่งของต่าง ๆ รวมทั้งต้นยางมีอายุกว่า 100 ปีแล้ว ซึ่งกรม ก. สมควรที่จะกำหนดมาตรการในการระมัดระวังดูแลต้นยางในโครงการดังกล่าวเป็นกรณีพิเศษ แต่ก็ไม่ได้ดำเนินการแต่อย่างใด เมื่อเจ้าหน้าที่ได้ตรวจตราดูแลการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ ความเสียหายที่เกิดขึ้นดังกล่าวจึงมิได้เกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของเจ้าหน้าที่ จึงไม่มีผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน

หมายเหตุ :-

ไพโรจน์ มุณีจันทร์ ผู้ย่อ

สุชาติพิทย์ กิตติเกษมศิลป์ ผู้ตรวจ

